

Iar când în seri târz

Franko

Iar când în seri târzi tu stai ,
Si-asculți a vântului taclale ,
Soptite în al frunzei nai ,
Răstălmăcite-n gândurile tale....

Si vezi pe-o geană de clipă rămas ,
Murdară de praful de stele,
O poză cu ultimul pas
Făcut cândva printre ele.

Un șușot lin din val de cețuri ,
Spărgând a clipelor uitare,
Mânat din urmă-n bici de doruri,
Se-așterne-n suflet de visare .

Tu , rezemat pe-un colț de timp ,
Căzut din carul vremii,
Pășești prin praf de anotimp ,
Depus peste decenii.

Cu tremurândă mână întinzând,
Desparți șirag de clipe...
Din munți de ceasuri dezvelind
A umbrelor aripe.

Si dintre-atâtea umbre poposite ,
Trecute prin clepsidra timpului
Tu chemi cu șoapte ostenite,
Un chip stăpân al dorului .

Răspuns îți dă un chip de zână ,
Cu brațul diafan înlăturând...
A timpului uitării val , cu-o mână
Stergându-ți ochi ce stau plângând .

Din ochii negrii precum marea,
Șuvoi... se varsă fericiri...
Iar tu... pășind prin timp calci zarea,
Lăsând-ți gând în amintiri....

Franko_ms
Ravenna